

Publicerad 2007-06-25 21:51 av Sparven

Långsamt farväl

Jag svor över att håret växte

o gjorde något åt det.

Skar mig en, två gånger och jag tänkte

nästan säga att det var ditt fel.

Tills jag kom på att det var i mitt huvud

vålnaden befann sig.

Nu när hansarna är borta

o skynket kastat

och masken avtagen

Skådas sanning

Hade tänkt ut allt

Jag skulle kasta

och radera allt

Men så kom jag på att jag älskar

minnen, bevarar dom i en liten ask

Oavsett förtjänst

Jag har spillt spannväs med vatten

o jag vet vad de för med sig dessa tider

En obeskrivlig torra

Nåväl det var inte förgäves

Ditt svek

förde med sig trefjärdedels av mina verk

Det var dock ett långsamt farväl

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sparven med Poeter.se id #13324 innehar upphovsrätten